

EVEN TERUG IN DE AUGUSTIJNENKERK

Zondag 19 mei was ik blij even terug te zijn in de Augustijnenkerk van het Klein Seminarie te Roeselare. Na jaren van restauratie was er die avond de feestelijke heropening met een viering van woord en gebed, voorgegaan door onze bisschop. Het is de kerk en de plaats waar ik zelf mijn eerste communie mocht vieren. In deze kerk heb ik twaalf jaar lang vieringen mogen mee maken. Voor studenten was het ook wel eens van 'moeten'. Nu is er meer dan ooit het besef dat deze kerk het klopende hart is van een campus waar jongeren voorbereid worden op de toekomst. En is er een mooiere figuur dan Augustinus om mensen en jongeren te begeleiden op die zoektocht...

Augustinus, een zoekende van deze tijd

Augustinus leefde van 354 tot 430. Hij is ongetwijfeld één van de grootste en rijkste persoonlijkheden die de kerk heeft voortgebracht. Hij heeft zich bekeerd in 386. Hij was toen 34 jaar jong. Vandaag zou men deze jonge gast een 'yuppie' noemen. Hij heeft gezocht naar voldoening in het leven. Hij heeft geproefd van alle geneugten die het leven te bieden had. Maar niets kon hem echt tevreden stellen. Zijn grote verlangen naar zin en houvast in het leven bleven onbevredigd. Alhoewel hij intellectueel heel getalenteerd was, bleef hij zijn leven lang die rusteloze zoeker. Onrustig was en bleef zijn hart. Tot het moment er kwam van vinden! Hij heeft een bron ontdekt die hem diepe vreugde gaf. Die bron en die vondst was onvergelijkbaar met al wat hij voorheen had gekend en mee gemaakt. Zowel in de diepte als in de duurzaamheid was het zoveel rijker. Augustinus had wellicht iets van een fijnproever. Zoeken en proeven, rusteloos, tot hij uiteindelijk de beste spijs heeft gevonden. Meer nog, hij kwam tot het besef dat die spijs hem zo maar werd aangeboden. Om niet en gratis gegeven, aan hem en aan alle mensen: Jezus!

Met een vurig hart

Augustinus, de rusteloze zoeker, wordt vaak afgebeeld met een 'vurig hart' in de linkerhand. Teken van liefde die het leven in vuur en vlam wil zetten. Jezus' liefde die mensen aanvuurt om het goede en het mooie met elkaar te delen. Augustinus kon het goed zeggen en was intellectueel begaafd. Op een bepaald moment was hij de 'ghostwriter' van de Romeinse keizer. Maar hij beseftte dat al die mooipraterij en het maken van al die beloften zinloos is, wanneer je het hart niet op de juiste plaats hebt. Is dat vandaag anders? Beleidsmakers halen zo graag uit met 'hun macht'. Wanneer ze elkaar bekampen in debatten is het niet om 'zin' te vinden. Het gaat er veeleer over 'macht' te grijpen. Daar was het Augustinus niet langer meer om te doen. In zijn ontmoeting met kleine en eenvoudige mensen heeft hij het ontdekt: diepe levensvervulling komt uit een hart dat liefde geeft en deelt met de ander.

Dat heeft iets van Hemelvaart

Morgen vieren we het feest van Hemelvaart. Ogenschijnlijk laat Jezus ons verweesd achter. Juist dan mogen we rekenen op zijn Liefde. Zijn hart dat de juiste richting wil wijzen om zin en houvast in het leven te vinden. Het is die kracht die ons gegeven wordt om hier en nu een beetje 'hemel op aarde' te maken. En dat groeit niet door mooie woorden en overwinningstoespraken. Dat groeit door mensen die het hart op de juiste plaats hebben. Dat hart dat brandt van liefde voor elk-ander. Dat mochten wij ook ontdekken wanneer wij als student op de kerkbanken in de Augustijnenkerk zaten tijdens de vieringen. Zoveel jaren later is het voor mij des te duidelijker hoe de richting van toen het leven vandaag vorm geeft. Als we het hart maar op de juiste plaats dragen.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)